

<p style="text-align: justify" class="MsoNormal">
Zespół Syberyjski Krakowiak? pochodzi z Republiki Chakasji, leżącej na południu Syberii, w Kraju Krasnojarskim. Grupa została założona w listopadzie 1997 r., a zadebiutowała podczas Dni Kultury Polskiej w Centrum Dziecięcej Twórczości w Abakanie jako zespół dzieci przy Szkole Polonijnej. Szkoła ta powstała dzięki wysiłkom Kulturalno-Narodowej Organizacji Społecznej "Polonia", powołanej do życia w październiku 1993. Stowarzyszenie to założono w celu podtrzymywania świadomości narodowej obywateli rosyjskich polskiego pochodzenia, zachowania polskiego języka i tradycji, rozwoju rodzimej kultury, a także umocnienia kontaktów Polaków z Rzeczpospolitą Polską oraz z innymi stowarzyszeniami polonijnymi za granicą. Prezesem Zarządu został w roku 1993 Sergiusz Leńczyk, ówczesny student Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Obecnie pełni tę funkcję od czwartej kadencji. Aktualnym wiceprezesem jest dr med. Ludmiła Koczetowa. Organizacja zrzesza potomków osadników, którzy przybyli na tereny Południowej Syberii w początkach XX wieku. Polakom na terenach tego regionu udało się zachować swój polski język lepiej niż gdzie indziej w Rosji, czego przykładem są rozwijające się obecnie polskie wioski Znamienka i Aleksandровка, zamieszkałe przez Mazurów. Członkami organizacji są w większości ludzie młodzi, co jest pewnym ewenementem wśród towarzystw narodowościowych. Średnia wieku członków organizacji wynosi 33 lata. Od samego początku powstania Organizacja "Polonia" w Chakasji jest członkiem ogólnorosyjskiej organizacji społecznej "Kongres Polaków w Rosji" z siedzibą w Moskwie. Prezes Leńczyk od roku 1998 był członkiem Prezydium i przewodniczącym Komisji do Spraw Propagandowych. Dwukrotnie był delegatem Kongresu na światowym Zjeździe Polaków i Polonii z Zagranicy (2001, 2007). Na IV Zjeździe Federalnej Polskiej Kulturalno-Narodowej Autonomii "Kongres Polaków w Rosji" Leńczyk został mianowany wiceprezesem tej organizacji. Kulturalno-Narodowa Organizacja Społeczna "Polonia" w Chakasji jest organizacją aktywną zarówno w republice, jak i w całym regionie syberyjskim. Od roku 1999 jest członkiem Społecznej Izby Organizacji Pozarządowych Chakasji, bierze także udział w życiu kulturalnym Republiki. Zupełnie natomiast nie angażuje się w życie polityczne i nigdy nie popierała żadnych partii czy kandydatów partii na stanowiska deputowanych. Szkoła Polonijna w Abakanie – jedno z najważniejszych osiągnięć "Polonii" – ma swoją oficjalną stronę internetową pod adresem <http://www.apolonia.webhost.ru>. W szkole uczy się 120 uczniów. Od 1999 do 2007 r. 12 absolwentów zdało egzaminy wstępne na studia wyższe w Polsce i obecnie studiuje na warunkach stypendialnych (trzech już ukończyło studia, przy czym dwóch z nich pisze prace doktorskie). Prezes Sergiusz Leńczyk obronił natomiast na Uniwersytecie w Szczecinie w roku 2004 pracę doktorską pt. "Polacy w Guberni na południu Guberni Jenisejskiej XIX-XX w.". Jak już wspomnieliśmy, miało można powiedzieć, że "Syberyjski Krakowiak" powstał dzięki inicjatywie i pomocy członków Organizacji "Polonia". Zespół w roku 2000 przyjął kształt, który utrzymuje do dziś, to znaczy podział na trzy grupy wiekowe – dzieci (7-12 lat), średni (12-15 lat) i młodzież (dorośli). W latach 2002-2007 zespołem kierowała Natalia Buszujewa. Od 2008 roku funkcjonują dwa odrębne zespoły – dziecięcy "Syberyjski Krakowiaczek" (prowadzony przez choreografkę Jekatierinę Fiodorową) i "Syberyjski Krakowiak" dla dorosłych, którym kierują Helena Władimirowa i Anastazja Filippowa. Helena Władimirowa, znana polonijna śpiewaczka z Syberii, prowadzi zajęcia z sekcji wokalne – "Krakowianki". Obie grupy brały

udział w licznych koncertach i festiwalach w Polsce, Rosji oraz Austrii (na zaproszenie Stowarzyszenia "Wiedeń-Kraków"). Zespół "Syberyjski Krakowiak" dwukrotnie (w 2002 i 2005 roku) był nominowany do udziału w XII i XIII Międzynarodowych Festiwalach Zespołów Polonijnych w Rzeszowie jako jedyny zespół z Federacji Rosyjskiej. Przy wsparciu Stowarzyszenia "Wspólnota Polska", Fundacji "Pomoc Polakom na Wschodzie" oraz Ogólnopolskiej Federacji Stowarzyszeń Sybirackich grupa występowała w latach 2005-2007 z programem pieśni i tańców w następujących miastach polskich: Krakowie, Wrocławiu, Lublinie, Puławach, Jeleniej Górze oraz rosyjskich: Krasnodarze, Orenburgu, Jekaterynburgu, Omsku, Tomsku. W Rosji zespół otrzymał Grand Prix II Festiwalu "Poloniada" w Tomsku (2006) i Festiwalu Folklorystycznego "Lato Kubania" (2007). W Austrii zespół zaprezentował natomiast w 2009 roku program "Doynki", z którym odwiedził Wiedeń, Klagenfurt, Innsbruck i Fusch. Ukoronowaniem tej trasy był występ na wzgórzu Kahlenberg, który okazał się wielkim sukcesem. Dzięki uprzejmości "Wspólnoty Polskiej" i "Pomocy Polakom na Wschodzie" zespół występuje w specjalnie przygotowanych, barwnych i pięknych strojach ludowych. Kierownictwo Kulturalno-Narodowej Organizacji "Polonia" w Abakanie stara się zorganizować dalsze wsparcie finansowe dla zespołu ze strony polskich sponsorów i ma nadzieję na ciągły rozwój "Krakowiaka", "Krakowiaczka" i "Krakowianki".

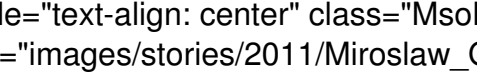
Zdj. 1 Zespół "Syberyjski Krakowiak"

"Camerata Vistula" to zespół wybitnych instrumentalistów i solistów i kameralistów. Został założony w 1986 roku przez wiolonczelistę Andrzeja Wróbla, który pełnił funkcję kierownika artystycznego zespołu. On sam następnie wspomina początki grupy: Był rok 1985. Na dziedzińcu zamku Sforza w Mediolanie grupa muzyków wchodziła w skład orkiestry Warszawskiej Opery Kameralnej komentowała wady i zalety grania w orkiestrze i porównywała to z samymi zaletami grania muzyki kameralnej. Ponieważ tak się złożyło, że w tej grupie było trzech z czterech członków rozwiązanego Kwartetu Polskiego, mającego nagrody na konkursach w Colmar, Belgradzie i Monachium, tęsknota za graniem muzyki kameralnej była już tak duża, że wydawała się niemożliwa dalsza egzystencja bez tej muzyki. W latach 80-tych "Camerata Vistula" związana była z warszawskim Teatrem Nowym, dzięki uprzejmości ówczesnego dyrektora, Bohdana Cybulskiego, z którym Andrzeja Wróbla zapoznał Zbigniew Kycia. Nazwę grupy zaproponował szef agencji artystycznej PAGART, pan W. Sandecki. Jak wspomina Andrzej Wróbel: Ponieważ było już wtedy prawie przesłane, że w nazwie będzie "Camerata", to jako członkowie określający pojęcie geograficzne cięgle narzucał się wyraz "Polonia", który był wciśnięty i odrzucany jako zbyt łatwy i niewymagający od Europejczyka nawet średniego wykształcenia. A może "Camerata Vistula"? - zaproponował pan Sandecki. Czemu nie? Nazwa nie wzbudziła powszechnego zachwytu, ale po kilku dniach, głównie z powodu braku lepszego, została zaakceptowana. Zwłaszcza, że zbliżał się termin pierwszego koncertu i coś trzeba było wydrukować na afiszu i w programie. Tak oto powstała Camerata Vistula - idea, zespół i nazwa. Zespół szybko zaczął się rozwijać i zdobywał sobie popularność w kręgach miłośników muzyki klasycznej. Andrzej Wróbel z pewnym rozrzuwieniem wspomina drugą

po 80-tu latach: Początki działalności Zespołu Camerata Vistula były bardzo zachęcające. Stosunkowo niezłe wynagrodzenie (porównywalne z innymi instytucjami artystycznymi), stabilizacja w postaci etatu w Teatrze Nowym, regularne koncerty i coraz większe zainteresowanie publiczności – wszystko to wręcz całkiem dobrze przysporzało. Wkrótce jednak nad grupą zawisły czarne chmury problemów materialnych i organizacyjnych: Niestety, tak zwane „transformacje ustrojowe”, które niektórym przyniosły gigantyczne fortuny i zupełnie nieoczekiwaną sławę naszemu Zespołowi przyniosły kłopoty i walcenie o otarcie się o konieczność rozwiązania. Ostatecznie jednak grupa przetrwała i funkcjonuje do dziś. „Camerata Vistula” nagrała wiele pozycji ze swojego repertuaru dla Polskiego Radia, Radia BBC i Polskiej Telewizji oraz dla wytwórni płytowych, otrzymując doskonałe recenzje w pismach brytyjskich i francuskich. Zespół wielokrotnie występował w salach koncertowych Polski, Belgii, Czech, Słowacji, Danii, Francji (festiwal „La Chaise Dieu”), Hiszpanii, Niemiec, Rosji, Włoch, Wielkiej Brytanii oraz Meksyku (festiwal „Cervantino”). Od roku 2003 „Camerata Vistula” corocznie bierze udział w Festiwalach Polskiej Muzyki Kameralnej, zespół gra także na słynnym festiwalu muzyki współczesnej „Warszawska Jesień”. Trzon tej nietypowej składowej grupy – unikalnej w skali kraju, a nawet Europy – tworzą sekcja smyczkowa, kwintet instrumentów dętych oraz fortepian, a skład taki umożliwia przedstawienie słuchaczom wielu dzieł kameralistyki – wiatrowej rzadko wykonywanych tylko z powodu nietypowego składu instrumentów, na jaki zostały napisane. W repertuarze zespołu znajdują się dzieła kameralne powstałe od późnego baroku do współczesności, z uwzględnieniem najnowszych utworów polskich kompozytorów współczesnych. Założyciel zespołu, Andrzej Wróbel, w roku 1972 ukończył Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Grał m.in. w cenionym kwartecie smyczkowym „Kwartet Polski” i w orkiestrze Filharmonii Narodowej, zakładał także (wraz z Jerzym Maksymiukiem) Polską Orkiestrę Kameralną. W 2003 roku zorganizował I Festiwal Polskiej Muzyki Kameralnej, rok później był organizatorem drugiej jego edycji. Oprócz wymienionych zajęć Andrzej Wróbel przygotowuje także liczne koncerty. W czasie dwudziestu pięciu lat kierowania zespołem „Camerata Vistula” zorganizował ich kilkaset.

Mirosław Gosieniec urodził się w roku 1954, w roku 1979 ukończył z wyróżnieniem studia pianistyczne, a w 1988 (także z wyróżnieniem) studia kompozytorskie. Jako kompozytor był prywatnym stypendystą i uczniem Witolda Lutosławskiego, jako pianista – stypendystą Towarzystwa im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Jest laureatem krajowych i zagranicznych konkursów kompozytorskich (m.in. „Forum Młodych” w Krakowie, „Jeunesses musicales” w Belgradzie, Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego w Bad Orb). Tworzy muzykę fortepianową (jest autorem licznych fortepianowych opracowań utworów F. Liszta i J. Straussa), muzykę kameralną („Metamorfozy”, „Tryptyk dla 11 wykonawców”, „Ostinato”, „Capriccio”), symfoniczną i filmową. Komponował także oratoria i kantaty – takie jak np. oratorium „Helmuth James von Moltke” oraz kantaty „Więźnia Jadwiga Łaska”, „Kantata Łaska – „Tu się urodziłem” i „Najwyższy Dar – Eucharystia”. W latach 1985-86 Gosieniec był współwódcą i pianistą Wrocławskiego Triu Fortepianowego, które koncertowało w kraju i za granicą, a w latach 90-tych utworzył razem z pianistką niemiecką L. Bertok duet fortepianowy, występujący w Polsce i Niemczech. W latach 1991-94 Gosieniec był prezesem wrocławskiego oddziału Związku Kompozytorów Polskich. W 1990 za swoją działalność kompozytorską i pianistyczną

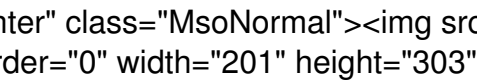
Mirosław Gasieniec został uhonorowany odznaką Zasłużony Działacz Kultury przez Ministra Kultury i Sztuki, a z okazji 25-lecia jego pracy artystycznej w roku 2000 Prezydent Polski odznaczył go Srebrnym Krzyżem Zasługi. Obecnie jest na stałe związany z Katedrą Kameralistyki Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Zdj. 2

Mirosław Gasieniec

Konstanty Andrzej Kulka, skrzypce, urodził się w roku 1947 w Gdańsku. Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w wieku ośmiu lat u Stefana Hermana i kontynuował ją u tego samego pedagoga w Państwowym Liceum Muzycznym i Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Gdańsku, którą ukończył z wyróżnieniem w roku 1971. Jako siedemnastolatek otrzymał wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Niccolò Paganiniego w Genewie, jednak drogę do skrzypki otworzył mu w 1964 Międzynarodowy Konkurs Radiowy ARD w Monachium, podczas którego zdobył I nagrodę. Od 1966 koncertował na obu półkulach (we wszystkich krajach Europy, Stanach Zjednoczonych, Ameryce Południowej, Japonii i Australii). Jest zaliczany do grona najwybitniejszych skrzypkowskiego pokolenia. Jako solista był gościem wielu renomowanych orkiestr (m.in. Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony Orchestra, London Symphony Orchestra, English Chamber Orchestra, Leningradzkiej Filharmonii), uczestniczył w prestiżowych festiwalach muzycznych, m.in. w Lucernie, Bordeaux, Berlinie, Pradze, Barcelonie. Artysta ma na koncie liczne nagrania dla Polskiego Radia i Telewizji oraz dla Polskich Nagrań Wędrówkowe nagrania płytowe uzyskał szczególne uznanie zyskał cztery razy w roku Antonio Vivaldiego z Orkiestrą Kameralną Karola Teutsch, koncerty skrzypcowe Felixa Mendelssohna-Bartholdy i Aleksandra Głowackiego z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod dyktando Jerzego Katlewicza, Koncert skrzypcowy D-dur Johannesa Brahmsa z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod batutą Witolda Rowickiego, a także Sonaty na skrzypce solo Johanna Sebastiana Bacha. Konstanty Andrzej Kulka wykonuje także utwory kompozytorów współczesnych, np. Witolda Lutosławskiego, Eugeniusza Knapika czy Krzysztofa Pendereckiego.

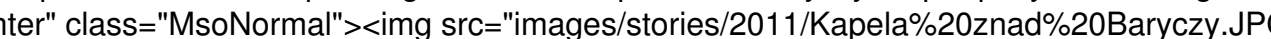
Zdj. 3

Konstanty Andrzej Kulka

Kapela Znad Baryczy to zespół muzyczny grający współczesny folk miejski oparty o gwar Wielkopolski Południowej i brzmienie Kresów Wschodnich. Zespół powstał w roku 1987 przy Odolanowskim Domu Kultury, jego założycielem zespołu jest obecny lider, Bogusław Cebulski – autor większości utworów grupy. Zespół wydał wiele albumów, zarówno na płytach CD, jak i na kasetach. Można tu wymienić takie tytuły jak np. Fabryka Wagon, Cyntrofuga, Chłopak z LZS-u, Nasza Ojczyzna czy Generacja kolejarzy. Na dywo kapela występowała nie tylko w Polsce, ale także za granicą: w Szwecji, Danii, Niemczech na Litwie, Łotwie, we Francji, Włoszech,

Czechach. Grupa zdobywa nagrody na licznych festiwalach muzyki folkowej, często można zobaczyć w telewizji i na imprezach sportowych, uświetnia swoją obecnością także wiele innych rocznic i wydarzeń. Piosenki ?Kapeli znad Baryczy? często gościły na antenie Polskiego Radia. Z okazji jubileusz 10 i 15-lecia zespołu fundowała nagrodę? statuetkę Janko Muzykanta ? przeznaczoną dla ludzi szczególnie zasłużonych dla Kultury Ludowej.

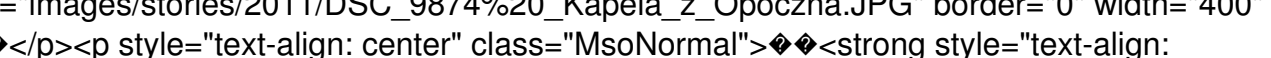
Laureatami nagrody byli m.in. Stanisław Furmanek (twórca grupy ?Furmany?), Marian Janicki (burmistrz Odolanowa), Kazimierz Kutz (reżyser związany ze Łódzkiem), Leszek Ziolkiewicz (organizator ?FolkFestu? w Krotoszynie). Największym wydarzeniem w historii zespołu była pielgrzymka do Watykanu w roku 2002. Kapela przygotowała i zaśpiewała dla Jana Pawła II specjalną piosenkę pt. ?Najcieplejsze serce świata?, której papież z uwagą wysłuchał, po czym podziękował oraz pobłogosławił ?Kapeli znad Baryczy?.

Zdj.4

?Kapela Znad Baryczy?

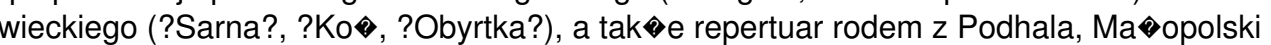
?Kapela Znad Baryczy? kieruje emerytowany dyrektor i założyciel Muzeum Regionalnego w Opocznie dr Jan Łuczowski, etnograf i laureat medalu ?Gloria Artis?, przyznawanego przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Pan Łuczowski jest cenionym etnomuzykologiem, konsultantem wielu zespołów ludowych. W latach 1995-2002 współorganizował w Rzeczyca Regionalne Przeglądy Folklorystyczne Kapeli i Zespołów Ludowych. Przewodniczył w pracach komisji Regionalnego Konkursu Tańca Ludowego. Jest znawcą kultury wiejskiej, obyczajów, strojów i wystroju wnętrza, często prowadzi zajęcia szkolne dla dzieci, w czasie których przybliża im lokalny folklor. Założył Koło Miłośników Folkloru Opoczyńskiego, prowadzi programy w Radiu Kielce, Radiu Łódź, Radiu Bis, TV Polonia i TV Łódź. Jan Łuczowski jest laureatem prestiżowej nagrody im. Oskara Kolberga, a w 2007 został przez Ministra Kultury awansowany na stopień kustosza dyplomowanego. Obecnie jest na emeryturze, jednak ciągle udziela się zaradkami w pracy akademickiej, jak i jako konsultant wielu zespołów ludowych w powiecie opoczyńskim, tomaszowskim i piotrkowskim.

Zdj.5

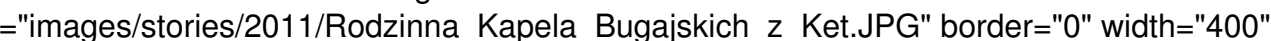
?Kapela z Opoczna?

Rodzinną Kapelę Bugajskich z Kłodzka na Podbeskidziu tworzy nauczyciel muzyki Zbigniew Bugajski wraz z czwórką swoich dzieci. Zespół prezentuje pieśni regionu babiogórskiego (?Do góry?, ?Jochopokskawicki?) i żywieckiego (?Sarna?, ?Kocioł?, ?Obyrtka?), a także repertuar rodem z Podhala, Małopolski i Słowacji (?Wino?, ?Karczmareczka?). Wykonują także własne kompozycje (?Ballada podbeskidzka?). Grupa wydała także kilka płyt (m.in. ?Do góry?). Jej instrumentarium to akordeon, flet poprzeczny, piszczałki, kontrabas, skrzypce i altówka.

Zdj.6

Rodzinna Kapela Bugajskich z Kłodzka

 Rodzinną Kapelą Bugajskich z K

 Karina Kalczyńska jest wokalistką, kompozytorką, pianistką i pedagogiem. W 2007 roku ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy. Jest laureatką wielu festiwali oraz zwyciężczynią koncertu debiutu na XXXV Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Od 2008 roku zajmuje się także nauczaniem emisji głosu w Studio Wokalnym im. J. Wasowskiego w Warszawie. Karina Kalczyńska występuje w wielu miastach w Polsce, a także za granicą m.in. w USA, Wielkiej Brytanii, na Litwie i Łotwie, a także w Niemczech. Śpiewa głównie własne kompozycje, przy czym swój styl definiuje jako "ambitny pop". Lubi także soul, funky, jazz i muzykę musicalową. Teksty do utworów Kariny Kulczyńskiej pisze Magdalena Wojtalewicz. Oficjalna strona internetowa Kariny: <http://www.karinakalczyńska.pl>

 Karina Kalczyńska

 Maria Lamers – wokalistka, poetka, kompozytorka i malarka (absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie), wykładowca Krakowskiej Szkoły Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, gdzie prowadzi zajęcia z emisji głosu. Maria Lamers związana jest z piwnicą w. Norberta i kabaretem Loch Camelot. Wykonuje m.in. polskie pieśni patriotyczne, opracowała także (wraz z gitarzystą Łukaszem Figlem) muzyczne interpretacje wierszy Czesława Miłosza. W wolnych chwilach intensywnie uprawia narciarstwo i jeździ, a choć głównym jej zajęciem jest muzyka, to niekiedy zdarza jej się wracać do malowania.

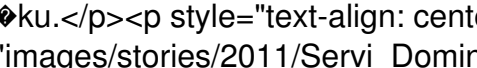
 Rodzinną Kapelą Bugajskich z K

 Agnieszka Guzek – gra na skrzypcach, występuje m.in. wspólnie z Wrocławską Orkiestrą Młodzieżową w Filharmonii Wrocławskiej. Wykonuje utwory J. Sibeliusa, G. Bacewicz, E. Sejourne, J.S. Bacha, H. Wieniawskiego. Brała udział w Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej.

 Agnieszka Guzek

 ? śpiewający Słudzy Pana? to zespół w którym śpiewają księżki -

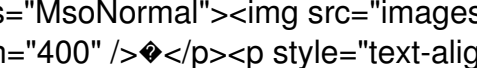
absolwenci wydziałów wokalnego i aktorskich polskich akademii muzycznych. Należą do niego: ks. Z. Madej – tenor (Wrocław), ks. P. Sobierajski – tenor (Katowice – Będzin), o. T. Jarosz – baryton (Kraków), ks. R. Kaczorowski – baryton (Gdańsk), o. R. Kobyliński – baryton (Poznań). Zespół powstał w roku 2004, zadebiutował w kościele św. Tomasza w Sosnowcu. Wykonuje bardzo szeroki repertuar wokalny: mieszczą się w nim zarówno pieśni religijne, jak i świeckie (m.in. arie operowe). Członkowie zespołu współpracują wybitnymi pianistami i dyrygentami, koncertują w kraju i za granicą. Brali udział m.in. w Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej w Rzeszowie oraz w Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Organowej, Kameralnej i Choralnej w Gdańsku.

Zespół śpiewający Słody Pana?

Zespół 3dziści

powstał w 2007 roku z inicjatywy Marcina Piekuta, Marcina Figaja i Sławka Tokowicza – muzyków skupionych wokół Szkoły Nowej Ewangelizacji oraz poznańskiego Wielbienia. Później do grupy dołączyli Joanna Janiak i Bartek Gumny. Ich twórczość to różnorodna muzyka chrześcijańska, w której przeplatają się gospel, rock, R&B, soul, jazz, pop oraz inne gatunki muzyki rozrywkowej i popularnej. W skład instrumentarium wchodzi m.in. gitary, saksofony, instrumenty klawiszowe i perkusja. Członkowie 3dziści udzielają się także w wielu innych projektach muzycznych. Joanna Janiak jest współautorką formacji S.O.S Gospel Project/Choir i solistką chrześcijańskiego chóru Trzecia Godzina Dnia. Marcin Piekut współpracuje m.in. z grupami Lumen, Big Stan Band i Wielbienie oraz wieloma muzykami jazzowo-rozrywkowymi. Sławek Tokowicz gra m.in. z Lumen, New Day, Gospel Joy, Orkiestrą Zbigniewa Górnego i SakalaBrothers.

Zdj.11

Zespół 3dziści